

ge melding er imidlertid, at det er en tung proces, og det kommer til at tage tid.«

På Dansk Industris årsmøde den 19. januar 2000 kunne DI offentliggøre en måling blandt dets medlemmer af mindre og mellemstore virksomheder. Meget overraskende viste undersøgelsen, at nu er afbu-reaukratisering og begrænsning af bøv l det største ønske hos virksomhederne (78 pct), større end ønsket om skattelettelser (55 pct)! (Dansk Industri nr. 3, 24. januar 2000).

Ud over Folketingets vedtagelse af regulære love, så har særligt væksten i ministerbeføjelser i vedtagne love medført en kraftig stigning i regelmængden som følge af ministerielle bekendtgørelser, cirkulærer og andre retsfor skrifter. Også det danske medlemskab af EU (tidligere EF) har medført en betydelig vækst i antallet af regler, som regulerer det danske samfund. En del af EU-retten, primært direktiverne, bliver implementeret i dansk lovgivning gennem danske love. Dertil kommer dog et betydeligt antal EU-regler, der gives i form af forordninger, der har umiddelbar retsvirkning. Endelig betyder domme afsagt af EF-Domstolen også, at den danske retsvirkelighed bliver ændret.

Løsningen på denne udvikling er en ren politisk afgørelse. Ønsker man et samfund med betydelig regulering af borgere og virksomheder, så kan udviklingen fortsætte uhindret. Ønsker man modsat et samfund med borgere, der i udpræget grad har ansvar for egne handlinger og eget liv, så kan den danske regelmængde med fordel reduceres betydeligt. Ganske mange love kan dermed ophæves, og friheden kan gives tilbage til borgerne. Men det kræver politisk enighed, der i sidste ende nemt ender i ideologiske slagsmål.

2. Gamle træer i lovjunglen

Nærværende lovforslag er ikke noget ideologisk opgør. Forslaget vil ikke medføre noget markant opgør med det detaljeregulerede samfund. Forslaget er derimod en samling af love og regler, som kan ophæves, fordi de ingen som helst virkning har længere. Mange af reglerne er gamle bestemmelser, som er uden praktisk betydning i det moderne samfund. Det er som gamle træer, der er gået ud, men som fortsat står i lovjunglen. De kan fældes og fjernes, uden at det får nogen samfundsmæssig betydning.

Hvorfor så ophæve reglerne?

For det første er der ingen grund til at have bestemmelser stående, som ingen betydning har, da de er med til at fylde op i den danske regelsamling og dermed medvirker til at mindske overblikket over de danske regler.

For det andet skal borgerne formelt overholde alle gældende regler. Hvis regler er forældede eller uden betydning, medvirker de til at reducere borgernes respekt for lovgivningen. »Hvis en bestemmelse er uden betydning, så er en anden det nok også«, kan blive borgernes ræsonnement.

For det tredje kan de pågældende, forældede bestemmelser være udslagsgivende i en ekstrem situation under en retstv ist. Og det er næppe hensigtsmæssigt. I nogle tilfælde fremstår gældende ret i bestemmelser, der er skrevet på latin, selv om dansk lov i dag skal være skrevet på dansk.

Det gælder f.eks. Forordning af 10. februar 1736 om »Examinibus juridicis«. Af Retsinformation fremgår, at kun afsnit 1, punkt 8, i dag er relevant. Det burde have medført, at regeringen i anden sammenhæng sikrede denne bestemmelses hjemmel på dansk, og at hele den gamle forordning blev ophævet.

Så selv om retslærde vil hævde, at nogle af de regler, der ved nærværende lovforslag ophæves, kun har retshistorisk betydning, er det forslagsstillernes opfat telse, at de skal ophæves.

3. Regler uden juridisk betydning.

En anden gruppe af love, som i dag er uden betydning, er love med bestemmelser, der enten aldrig er blevet brugt, fuldt udnyttet, eller som blev brugt for mange årtier siden.

Her er et par eksempler.

Eksempel 1:

Den 27. januar 1852 blev der vedtaget lov om Domaineeiendomme (Domæneejendomme). Ifølge den lovs § 5 skal følgende ske: »Hvor Statskassen maa anses som Godsets Eier at have en Herlighedsret over Gadejordene i Godsets Byer, skal Domænebestyrelsen være bemyndiget til, med Bylaugets Samtykke, at afhænde undværlige Dele af Gadejorden som fri Eien-dom til Huuspladse eller anden for Byen gavnlig sær-egne Afbenyttelse, enten mod contant Kjøbesum, eller uden Kjøbesum, men mod en passende Grundafgift af Jordstykket, som Vederlag for Statens Herlighedsret.«

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 92, folketingsåret 1998-99, om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen samt lov om landinspektørvirksomhed m.m. blev der i Folketingets Boligudvalg stillet spørgsmål nr. 10, 11 og 12 (L 92 - bilag 7 af 17.12.1998) for at få af-dækket, i hvilket omfang bestemmelsen er udnyttet, og i hvilket omfang den i dag har relevans.

Svarene fra boligministeren (L 92 - bilag 11 af 19.1.1999) viser en overfladisk vilje til at gøre noget